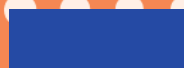

UNIONENS TILSTAND 2020

Tale om Unionens tilstand 2020

LAD OS SKABE DEN VERDEN, VI ØNSKER AT LEVE I: EN VITAL UNION I EN SKRØBELIG VERDEN

Hr. formand

Ærede medlemmer

Et af vor tids modigste mennesker, Andrei Sakharov — en mand, som i den grad vakte Europa-Parlamentets beundring — talte altid om sin **urokkelige tro på menneskeåndens skjulte styrke**.

I de forløbne seks måneder har europæerne vist, hvor stærk menneskeånden virkelig er.

Vi så styrken i de omsorgsmedarbejdere, der flyttede ind på plejehjem for at tage sig af de syge og ældre.

Vi så den i de læger og sygeplejersker, som blev som familiemedlemmer til mennesker, der lå på deres yderste.

Vi så den i de frontlinjemedarbejdere, som knoklede nat og dag, uge efter uge, som tog risici, som vi andre ikke behøvede at løbe.

Deres empati, heltemod og pligtfølelse giver os inspiration — og jeg vil gerne begynde denne tale med at hylde dem alle.

Deres historier afslører en del om verdens tilstand og om Unionens tilstand.

Deres historier viser menneskehedens styrke og en følelse af sorg, som længe vil blive husket i vores samfund.

Og deres historier **blotlægger skrøbeligheden over alt omkring os**.

Et virus tusind gange mindre end et sandkorn blotlagde, hvor skrøbeligt livet kan være.

Det afdækkede presset på vores sundhedssystemer og grænsen for en model, som lægger større vægt på velstand end på velfærd.

Det satte skarpere fokus på jordens skrøbelighed, som vi kan iagttage hver eneste dag, når gletsjere smelter, skove går op i flammer, og nu også når globale pandemier bryder ud.

Det ændrede selve vores opførsel og kommunikation med andre — vi holdt andre fra livet og skjulte vores ansigt bag en maske.

Det viste, præcist **hvor skrøbeligt vores værdifællesskab er** — og hvor hastigt, der kan sættes spørgsmålstejn ved det andre steder i verden og selv her i Unionen.

Men folk ønsker at komme videre fra en verden med corona, bort fra dens skrøbelighed, bort fra dens usikkerhed. De er klar til forandringer, klar til at komme videre.

Og nu er Europas tid inde.

Tiden er inde til, at Europa viser vejen bort **fra skrøbeligheden og frem mod ny vitalitet**. Det er det, jeg gerne vil tale om i dag.

Ærede medlemmer

Jeg siger dette, for i sidste måned genopdagede vi **værdien af det, vi har til fælles**.

Hver især har vi **ofret** en flig af vores personlige frihed, for at andre kan være i sikkerhed.

Og som Union har vi **delt** en bid af vores suverænitet til gavn for almenvellet.

Vi omdannede frygt og splittelse mellem medlemsstater til **tillid** til Unionen.

Vi viste, hvad der er muligt, når vi har **tillid** til hinanden og **tillid** til vores europæiske institutioner.

Og dermed valgte vi ikke blot reparation og genopretning her og nu, men at skabe en bedre levevis, der passer til morgendagens verden.

Det er Next Generation EU.

Det er vores mulighed for at **skabe ændringer, som vi selv beslutter udformningen af, som ikke dikteres af katastrofer eller af andre i verden**.

For at komme stærkere ud af prøvelsen ved at **skabe muligheder**, der passer til morgendagens verden og **ikke blot opbygge et beredskab**, der passer til gårsdagens.

Vi råder over alt, hvad vi behøver, for at det kan blive til virkelighed. De gamle undskyldninger og hjemlige bekvemmeligheder, som altid har holdt os tilbage, har vi rystet af os. Vi har **visionen**, vi har **planen**, vi har **investeringerne**.

Nu er det tid til at trække i arbejdstøjet.

I morges har jeg sendt en hensigtserklæring til parlamentsformand David Maria Sassoli og kansler Angela Merkel — der repræsenterer det tyske formandskab — hvori jeg beskriver Kommissionens planer for det kommende år.

Jeg vil ikke fremlægge alle initiativer i dag, men ønsker at komme ind på, hvad Unionen skal fokusere på i de kommende tolv måneder.

SAMMEN OM AT INDFRI EUROPAS LØFTE

Ærede medlemmer

Europas befolkning lider fortsat.

Det er en periode med dyb ængstelse for millioner af mennesker, som er bekymret for deres families helbred, deres fremtidige jobsituation eller simpelt hen for, om de kan klare sig igennem slutningen af måneden.

Pandemien — og den deraf følgende usikkerhed — er ikke ovre. Og opsvinget er stadig på et tidligt stadium.

Derfor er vores første prioritet, at vi hjælper hinanden igennem prøvelsen. At vi er der for dem, der har brug for det.

Og takket være vores enestående sociale markedsøkonomi er Europa i stand til netop det.

Frem for alt er det en **human økonomi**, som **beskytter os** mod de store risici i livet: sygdom, skæbnens luner, arbejdsløshed og fattigdom. Den **giver stabilitet** og hjælper os til bedre at afbøde rystelser. Den **skaber muligheder og velstand** ved at fremme innovation, vækst og fair konkurrence.

Aldrig tidligere har et varigt løfte om **beskyttelse, stabilitet og muligheder** været vigtigere end i dag.

Lad mig forklare hvorfor.

For det første skal Europa fortsat beskytte liv og levebrød.

Det er endnu vigtigere her midt i en pandemi, der ikke viser noget tegn på at miste pusten eller intensiteten.

Vi ved, hvor hurtigt tallene kan komme ud af kontrol. Så vi **skal fortsat håndtere pandemien med ekstrem omhu, ansvarlighed og sammenhold.**

De sidste seks måneder har vores sundhedssystemer og medarbejdere udrettet mirakler.

Alle lande har bestræbt sig på at gøre det, der var bedst for deres borgere.

Og aldrig tidligere har Europa gjort mere i fællesskab.

Da medlemsstaterne lukkede grænserne, oprettede vi grønne baner til godstransport.

Da over 600 000 europæiske borgere var strandet over hele verden, var det EU, der bragte dem hjem.

Da nogle lande indførte eksportforbud for kritiske medicinske produkter, stoppede vi det og sørgede for, at forsyningerne af medicinske produkter kunne nå frem til de steder, hvor der var behov for dem.

Vi arbejdede sammen med europæisk erhvervsliv om at øge produktionen af masker, handsker og respiratorer.

Vores civilbeskyttelsesmekanisme sikrede, at læger fra Rumænien kunne behandle patienter i Italien, og at Letland kunne sende masker til sine naboer i Baltikum.

Og det opnåede vi uden at have fulde beføjelser.

For mig står det krystalklart: Vi skal opbygge en stærkere europæisk sundhedsunion.

Og som første skridt til at virkeliggøre den skal vi udnytte de første erfaringer fra sundhedskrisen.

Vi skal fremtidssikre vores nye EU4Health-program. Derfor foreslog jeg i sin tid at øge finansieringsmidlerne, og jeg er taknemmelig for, at Parlamentet er parat til at kæmpe for flere midler og råde bod på Det Europæiske Råds nedskæringer.

Og vi er nødt til at styrke vores **kriseberedskab og -styring** i forbindelse med grænseoverskridende sundhedstrusler.

For det første vil vi foreslå at forbedre og styrke Det Europæiske Lægemiddelagentur og ECDC — Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme.

For det andet **vil vi opbygge et europæisk BARDA** — et agentur for biomedicinsk avanceret forskning og udvikling. Dette nye agentur vil være en støtte for vores kapacitet og beredskab til at reagere på grænseoverskridende trusler og nødsituationer — uanset om de er af naturlig eller forsætlig oprindelse. Vi har behov for en strategisk lageropbygning til at håndtere vores afhængighed af forsyningskæder, særlig når det drejer sig om farmaceutiske produkter.

For det tredje er det tydeligere end nogensinde, at vi er nødt til at drøfte spørgsmålet om sundhedskompetencer. Jeg mener, at dette er en vigtig og hastende opgave for konferencen om Europas fremtid.

Og fordi dette var en global krise, er vi nødt til at høste globale erfaringer. Derfor vil jeg sammen med premierminister Giuseppe Conte og det italienske G20-formandskab indkalde til et globalt topmøde om sundhed næste år i Italien.

Det vil vise europæerne, at **vores Union er til for at beskytte alle.**

Og det er præcis, hvad vi har gjort, når det drejer sig om arbejdstagerne.

Da jeg tiltrådte som formand, afgav jeg et løfte om at oprette et instrument til at beskytte arbejdstagere og virksomheder mod udefrakommende chok.

Fordi jeg af min erfaring som arbejds- og socialminister ved, at sådanne ordninger virker. De holder folk i arbejde, fastholder kompetencer hos virksomhederne og holder holde små og mellemstore virksomheder i gang. Disse små og mellemstore virksomheder er drivkraften i vores økonomi og bliver drivkraften bag vores genopretning.

Det er grunden til, at Kommissionen oprettede SURE-programmet. Jeg vil gerne takke Parlamentet for at have behandlet det på rekordtid.

Hvis Europa indtil nu har undgået den massearbejdsløshed, som ses andre steder, så er det i høj grad, fordi omkring 40 millioner mennesker har kunnet ansøge om ordninger med nedsat arbejdstid.

Denne hurtige handlen og enighed om at nå et fælles mål betyder, at 16 lande snart vil modtage næsten 90 mia. EUR fra SURE-programmet til at støtte arbejdstagere og virksomheder.

Fra Litauen til Spanien vil det give ro i sindene hos familier, som har brug for en indkomst til at skaffe mad på bordet eller betale husleje.

Og det vil hjælpe med at beskytte millioner af arbejdspladser, indkomster og virksomheder i hele Unionen.

Det er EU-solidaritet i praksis, og det afspejler den kendsgerning, at i vores Union skal værdighed i arbejdet være urørlig.

Sandheden er imidlertid, at for alt for mange mennesker betaler det sig ikke at arbejde.

Løndumping er ødelæggende for værdigheden på arbejdspladsen, straffer de iværksættere, som betaler anstændige lønninger, og forvrider fair konkurrence på det indre marked.

Derfor vil Kommissionen fremsætte et forslag til retsakt til at hjælpe medlemsstaterne med at **etablere en ramme for mindsteløn**. Alle skal have adgang til mindsteløn, enten gennem kollektive overenskomster eller lovbestemt mindsteløn.

Jeg er stærk fortaler for kollektive overenskomstforhandlinger, og forslaget vil fuldt ud respektere de nationale kompetencer og traditioner.

I mange medlemsstater har vi set, hvordan mindsteløn, der forhandles ordentligt, sikrer arbejdspladser og skaber retfærdighed — både for arbejdstagerne og for de virksomheder, som virkelig sætter pris på dem.

Mindsteløn fungerer — og det er på tide, at alle får en rimelig betaling for deres arbejde.

Det andet løfte vedrørende den sociale markedsøkonomi er løftet om stabilitet.

Den Europæiske Union og dens medlemsstater reagerede på en hidtil uset krise på en hidtil uset måde.

Ved at vise, at **Europa var forenet og i stand til at håndtere opgaven, leverede Europa den stabilitet, vores økonomier har behov for.**

Kommissionen udløste med det samme den **generelle undtagelsesklausul. Det er første gang i vores historie.**

Vi udviste fleksibilitet i forbindelse med vores regler for europæiske fonde og vores statsstøtteregele.

Vi godkendte over **3 bio. EUR** i støtte til virksomheder og industrien, fra fiskere i Kroatien og landbrugere i Grækenland til SMV'er i Italien og freelancere i Danmark.

Den Europæiske Centralbank handlede beslutsomt med sit pandeminødkøbsprogram.

Kommissionen foreslog Next Generation EU og et opdateret budget på rekordtid.

Det kombinerer investeringer med hårdt tiltrængte reformer.

Rådet godkendte det på rekordtid.

Parlamentet arbejder så hurtigt, det kan, på at nå frem til en afstemning om det.

For første gang — og det i en usædvanlig tid — har Europa indført sine egne værktøjer til at supplere nationale finanspolitiske stabilisatorer.

Dette er et bemærkelsesværdigt øjeblik med enhed for vores Union. Det er et resultat, som vi alle kan være stolte over.

Nu drejer det sig om at holde kursen. Vi har alle set prognoserne. Vi kan forvente, at vores økonomier begynder at bevæge sig igen efter et fald i BNP på 12 % i andet kvartal.

Men eftersom virusset stadig er her, er usikkerheden her også stadig — både her og i resten af verden.

Så det er helt afgjort **ikke** tid til at trække støtte tilbage.

Vores økonomier har behov for fortsat politisk støtte, og det er nødvendigt at opnå en hårfin balance mellem at yde finansiel støtte og sikre finanspolitisk bæredygtighed.

På længere sigt er der ingen bedre måde at opnå stabilitet og konkurrenceevne på end gennem en stærkere Økonomisk og Monetær Union.

Tilliden til euroen har aldrig været større.

Den historiske aftale om Next Generation EU viser den politiske opbakning, det har.

Vi må nu benytte denne lejlighed til at gennemføre strukturreformer i vores økonomier og fuldføre kapitalmarkedsunionen og bankunionen.

Dybe og likvide kapitalmarkeder er afgørende for at give virksomheder adgang til den finansiering, de har brug for til at vokse og investere i genopretningen og i fremtiden.

Dybe og likvide kapitalmarkeder er også en forudsætning for at styrke euroens internationale rolle. Så lad os komme i gang og endelig fuldføre dette generationsprojekt.

Ærede medlemmer, det tredje vedvarende løfte er løftet om muligheder.

Pandemien mindede os om mange af de ting, vi måske havde glemt eller tog for givet.

Vi blev mindet om, hvor indbyrdes forbundne vores økonomier er, og hvor vigtigt et fuldt fungerende indre marked er for vores velstand og for den måde, vi gør ting på.

Det indre marked handler om muligheder — for at forbrugeren kan få værdi for penge, for at en virksomhed kan sælge andre steder i Europa, og for at industrien kan fremme sin globale konkurrenceevne.

Og for os alle handler det om muligheden for at få mest muligt ud af de friheder, vi sætter pris på som europæere. Det har givet vores virksomheder den størrelse, der er nødvendig, for at de kan vokse, og det er en sikker havn for dem i perioder med hårdt vejr. Vi er afhængige af det indre marked hver dag for at gøre vores liv lettere, og det er afgørende for at håndtere krisen og genvinde vores styrke.

Lad os giv det indre marked et løft.

Vi skal fjerne forhindringerne for det indre marked. Vi skal mindske bureaukratiet. Vi skal fremskynde gennemførelse og håndhævelse. **Og vi skal genetablere de fire friheder — fuldstændigt og hurtigst muligt.**

Her er hovedhjørnesteinen et fuldt ud fungerende Schengenområde med fri bevægelighed. Vi vil arbejde sammen med Parlamentet og medlemsstaterne om at sætte dette øverst på vores politiske dagsorden, og vi vil foreslå en **ny strategi for Schengens fremtid**.

På grundlag af dette stærke indre marked har den europæiske industri længe været drivkraften bag vores økonomi, har sikret en stabil økonomisk tilværelse for millioner af mennesker og skabt de sociale knudepunkter, som vores samfund er bygget op omkring.

I marts fremlagde vi vores nye industristrategi for at sikre, at industrien kan føre an i den dobbelte grønne og digitale omstilling. De seneste seks måneder har kun fremskyndet den omstilling, på et tidspunkt hvor de globale konkurrencevilkår gennemgår grundlæggende forandringer. Derfor vil vi opdatere vores industristrategi i første halvdel af næste år og tilpasse vores konkurrenceregler, som også skal kunne følge med.

NY FREMDRIFT I EUROPA: LAD OS SKABE DEN VERDEN, VI ØNSKER AT LEVE I

Ærede medlemmer

Alt dette vil sikre, at Europa kommer på fode igen. Men samtidig med, at vi i fællesskab kæmper os igennem, må vi også se længere frem.

Behovet for at optrappe indsatsen er allermest akut, når det gælder klodens skrøbelige fremtid.

Mens mange aktiviteter gik i stå, efterhånden som store dele af verden lukkede ned, fortsatte den kritiske opvarmning af kloden.

Vi ser det overalt omkring os: hjem, der må evakueres på grund af risiko for gletcherkollaps på Mont Blanc, skovbrande, der breder sig over hele Oregon, og ødelagte afgrøder i Rumænien på grund af den værste tørke i årtier.

Men vi har også oplevet, at naturen igen er kommet til at spille en større rolle i vores liv.

Vi længes efter grønne områder og renere luft, der kan styrke vores mentale sundhed og vores fysiske velvære.

Vi ved, det er nødvendigt at vende udviklingen – og vi ved også, at det er muligt.

Den europæiske grønne pagt er vores handlingsplan for denne omstilling.

Kernen i den er vores mål om senest i 2050 at blive det første klimaneutrale kontinent.

Men vi når det ikke med status quo – vi er nødt til at handle hurtigere og mere målrettet.

Vi har nøje undersøgt hver enkelt sektor for at se, hvor hurtigt vi kan gå frem, og hvordan vi kan gøre det på en ansvarlig, evidensbaseret måde.

Vi har gennemført en bred offentlig høring og foretaget en vidtrækkende konsekvensanalyse.

På dette grundlag foreslår Europa-Kommissionen at forhøje 2030-målet for reduktion af emissionerne til mindst 55 %.

Jeg er klar over, at denne forøgelse fra 40 til 55 % er for stor for nogle og ikke stor nok for andre.

Men konsekvensanalysen viser klart, at vores økonomi og vores industri kan klare det.

Og de involverede parter ønsker også at klare det. Netop i går skrev 170 virksomhedsledere og investorer – fra SMV'er til nogle af verdens største selskaber – til mig for at opfordre Europa til at sætte et mål på mindst 55 %.

Konsekvensanalysen viser klart, at hvis vi opfylder dette mål, vil EU være godt på vej mod at opnå klimaneutralitet senest i 2050 og mod at opfylde vores forpligtelser ifølge Parisaftalen.

Og hvis andre følger trop, vil verden kunne holde opvarmningen af kloden nede under 1,5 grader Celsius.

Jeg er helt på det rene med, at mange af vores partnere er langt fra dette mål – og jeg vil vende tilbage til CO₂-grænsetilpasningsmekanismen senere.

Men for os er **2030-målet ambitiøst, realistisk og til fordel for Europa.**

Vi kan klare det. Vi har allerede vist, at vi kan klare det.

Samtidig med at emissionerne er reduceret med 25 % siden 1990, er vores økonomi vokset med over 60 %.

Forskellen er, at vi nu har bedre teknologi, mere ekspertise og flere investeringer. Og vi er allerede ved at udvikle en cirkulær økonomi med CO₂-neutral produktion.

Vi har flere unge mennesker, der presser på for forandring. Vi har flere beviser på, at hvad der er godt for klimaet, er godt for os alle.

Og vi har givet et højtideligt løfte om ikke at lade nogen i stikken under denne omstilling. Gennem Fonden for Retfærdig Omstilling vil vi støtte de regioner, der står over for en større omstilling med større omkostninger.

Vi har det hele. Nu er det vores ansvar at gennemføre det hele og gøre ambitionen til virkelighed.

Ærede medlemmer

Hvis vi opfylder dette nye mål, vil det mindske vores afhængighed af import af energi, skabe millioner af ekstra arbejdspladser og mere end halvere luftforureningen.

For at nå dertil skal vi starte nu.

Inden næste sommer vil vi revidere al vores klima- og energilovgivning, så den bliver "klar til 55".

Vi vil forbedre handelen med emissioner, styrke vedvarende energi, forbedre energieffektiviteten og omlægge energibeskatningen.

Men målet for den europæiske grønne pagt indebærer mere end blot at nedbringe emissionerne.

Der skal en systemisk modernisering til i hele økonomien, samfundet og industrien. **Vi skal opbygge en stærkere verden at leve i.**

Vores nuværende forbrug af råmaterialer, energi, vand og fødevarer og vores arealanvendelse er ikke bæredygtig.

Vi er nødt til at ændre vores måde at behandle naturen på og vores måde at producere og forbruge, leve og arbejde, spise og opvarme, rejse og organisere transport på.

Så vi må tage fat på alt fra farlige kemikalier til ødelæggelse af skovområder og forurening.

Det er en plan for en virkelig genopretning. Det er en investeringsplan for Europa.

Og det er her NextGenerationEU, EU's genopretningsinstrument, for alvor vil gøre en forskel.

For det første vil 37 % af midlerne i NextGenerationEU blive brugt direkte på vores mål for den europæiske grønne pagt.

Og jeg vil sørge for, at de også medvirker til at få grøn finansiering op i et højere gear

Vi er førende på verdensplan, når det gælder grøn finansiering og udstedelse af grønne obligationer. Vi fører an med vores udvikling af en pålidelig EU-standard for grønne obligationer.

Og i dag kan jeg bekendtgøre, at vi vil sætte os det mål, at **30 % af Next Generation EU's 750 mia. EUR rejses ved hjælp af grønne obligationer.**

For det andet bør Next Generation EU investere i europæiske "fyrtårnsprojekter" med størst mulig effekt: brint, renovering og 1 million elektriske ladestandere.

Lad mig give et par eksempler:

For to uger siden indledtes et enestående pilotforsøg med fossilfri stålproduktion i Sverige. Det går ud på at erstatte kul med brint for at producere stål på en mere miljøvenlig måde.

Dette viser, hvilket potentiale brint har til at støtte vores industri og give den et nyt, rent blåt stempel.

Jeg vil have Next Generation EU til at skabe nye europæiske brintcentre, der kan modernisere vores industri, levere brændstof til vores biler og puste nyt liv i landdistrikterne.

Det andet eksempel er de bygninger, vi bor og arbejder i.

Vores bygninger er kilden til 40 % af vores emissioner. Vi er nødt til at sørge for, at de skaber mindre affald, medfører færre omkostninger og blive mere bæredygtige.

Og vi ved at byggesektoren kan omdannes fra en CO₂-kilde til et CO₂-dræn, hvis der anvendes

organiske byggematerialer og intelligent teknologi såsom kunstig intelligens.

Jeg vil have Next Generation EU til at sætte gang i en europæisk renoveringsbølge og gøre EU førende inden for den cirkulære økonomi.

Men dette er ikke kun et miljø- og økonomiprojekt: Det skal være et nyt kulturprojekt for Europa. Hver bevægelse har sine egne kendetegn og sin egen stil. Og vi skal give vores systemiske omstilling sit egen særlige æstetik – en stil, der passer til målet om bæredygtighed.

Derfor vil vi oprette et nyt "European Bauhaus" – et rum, hvor arkitekter, kunstnere, studerende, ingeniører og designere arbejder sammen om at få det til at ske.

Dette er Next Generation EU. Det er sådan vi skaber den verden, vi ønsker at leve i.

En verden med en økonomi, der reducerer emissionerne, styrker konkurrenceevnen, nedbringer energifattigdom, skaber interessante arbejdspladser og forbedrer livskvaliteten.

En verden, hvor vi bruger digital teknologi til at skabe et sundere og grønnere samfund.

Dette kan vi kun opnå, hvis vi gør det i fællesskab, og jeg vil insistere på, at genopretningsplanerne ikke blot bringer os ud af krisen, men også hjælper os med at føre Europa ind i fremtiden.

Ærede medlemmer

Forestil Dem et øjeblik livet i denne pandemi uden den digitale verden. Fra karantæne — isoleret fra familien og samfundet og afskåret fra arbejdet og kollegerne — til alvorlige forsyningsproblemer. Det er ikke så svært at forestille sig, at sådan var situationen for 100 år siden under den sidste store pandemi.

Et århundrede senere har moderne teknologi gjort det muligt for de unge at få fjernundervisning og for millioner at arbejde hjemmefra. Den har gjort det muligt for virksomhederne at sælge deres produkter, for fabrikkerne at holde produktionen i gang og for det offentlige at levere vigtige offentlige tjenester på afstand. I løbet af nogle få uger har vi oplevet digital innovation og forandring, der normalt varer flere år.

Vi er ved at nå grænsen for, hvad vi kan udrette analogt. Og dette hastige forandringstempo er først lige begyndt.

Vi må gøre tyverne til Europas digitale årti.

Vi har brug for en fælles plan for et digitalt Europa med klart beskrevne mål for 2030, f.eks. for konnektivitet, færdigheder og digitale offentlige tjenester. Og vi må følge klare principper: retten til privatlivets fred og konnektivitet, ytringsfrihed, fri udveksling af data og cybersikkerhed.

Men Europa er nødt til at føre an på det digitale område — ellers vil andre bestemme retningen og sætte standarderne for os. Derfor skal vi handle hurtigt.

Der er tre områder, som jeg mener, vi skal fokusere på.

For det første data.

På området persontilpassede data — virksomhed til forbruger (B2C) — har Europa været for langsomt og er nu afhængigt af andre.

Dette må ikke gentage sig for industrielle data. Og her er de gode nyheder, at Europa er i spidsen — vi har teknologien, og - ikke mindst - vi har industrien.

Men kapløbet er endnu ikke vundet. Mængden af industrielle data i verden vil blive firedoblet i løbet af de næste fem år — og det samme vil de muligheder, der følger med. Vi er nødt til at give vores virksomheder, SMV'er, nystartede virksomheder og forskere mulighed for at udnytte dataenes fulde potentiale. Og industrielle data er deres vægt værd i guld, når det drejer sig om at udvikle nye produkter og tjenester.

Men virkeligheden er, at 80 % af de industrielle data, der indsamles, aldrig bliver brugt. Det er rent spild.

En reel dataøkonomi vil på den anden side være en stærk drivkraft for innovation og nye arbejdspladser. Derfor er vi nødt til at sikre, at det er Europa, der får gavn af disse data, og gøre dem alment tilgængelige her. Vi har brug for fælles dataområder — f.eks. inden for energi- og sundhedssektoren. Dette vil støtte innovationsøkosystemer, hvor universiteter, virksomheder og forskere kan få adgang til og samarbejde om data.

Derfor vil vi opbygge en europæisk cloud som led i Next Generation EU — baseret på GaiaX.

Det andet område, vi skal fokusere på, er teknologi — og især kunstig intelligens.

Hvad enten det drejer sig om præcisionsdyrkning inden for landbrug, mere præcise medicinske diagnoser eller sikre selvkørende biler, vil kunstig intelligens åbne en helt ny verden for os. Men også i den verden er der brug for regler.

Vi vil gerne indføre regler, der sætter mennesket i centrum. Algoritmer må ikke være en sort boks, og der skal være klare regler, hvis noget går galt. Kommissionen vil derfor fremsætte lovgivningsforslag næste år.

Det handler også om, at vi skal have kontrol over vores personoplysninger, hvilket alt for sjældent er tilfældet i dag. Hver gang vi af en app eller på et websted bliver bedt om at oprette en ny digital identitet eller om at logge på via en stor platform, aner vi ikke, hvad der egentlig sker med vores oplysninger.

Derfor vil Kommissionen snart fremsætte et forslag om en sikker europæisk e-identitet.

En, vi har tillid til, og som enhver borger kan benytte overalt i Europa til at gøre alt fra at betale sin skat til at leje en cykel. En teknologi, hvor vi selv kontrollerer, hvilke oplysninger der bruges, og hvordan de bruges.

Det tredje punkt handler om infrastruktur.

Dataforbindelserne skal holde trit med den hurtige udvikling.

Hvis vi vil skabe et Europa med lige muligheder, nytter det ikke, at 40 % af de mennesker, der bor på landet, stadig ikke har adgang til hurtige bredbåndsnet.

Disse forbindelser er nu en forudsætning for hjemmearbejde, hjemmeundervisning, onlinehandel og i stigende grad for nye vigtige tjenester. Uden bredbåndsnet er det i dag nærmest umuligt at etablere eller drive en virksomhed effektivt.

Der er tale om en enorm mulighed og en forudsætning for at puste nyt liv i landområderne. Først da vil de kunne udnytte deres potentiale og tiltrække flere mennesker og investeringer.

Investeringsløftet via Next Generation EU er en enestående chance for at få udvidet nettet til hver eneste landsby. Derfor ønsker vi at rette vores investeringer mod sikre forbindelser og udvidelsen af 5G, 6G og fiber.

Next Generation EU er også en enestående chance for at skabe en mere sammenhængende europæisk tilgang til konnektivitet og udbredelsen af digital infrastruktur.

Intet af dette er et mål i sig selv — det handler om Europas digitale suverænitæt i stort og småt.

Set i dette lys er jeg glad for at meddele, at der vil blive foretaget en **investering på 8 mia. EUR i den næste generation af supercomputere** - banebrydende teknologi produceret i Europa.

Og vi ønsker, at den europæiske industri skal udvikle vores egen næste generation af mikroprocessorer, som giver os mulighed for at anvende de stigende datamængder på en energieffektiv og sikker måde.

Det er det, Europas digitale årti handler om!

Ærede medlemmer

Hvis Europa skal gøre fremskridt og udvikle sig hurtigt, må vi tro på os selv.

Det handler om at give Europa mere kontrol over sin fremtid.

Vi har alt, hvad der skal til, for at komme på banen. Og den private sektor venter desperat på, at det sker.

Aldrig har tidspunktet for at investere i europæiske teknologivirksomheder været bedre med nye digitale knudepunkter, der skyder op alle vegne fra Sofia til Lissabon til Katowice. Vi har som en Union de mennesker, de ideer og den styrke, der skal til for at løfte opgaven.

Og det er grunden til, at vi vil investere 20 % af Next Generation EU i det digitale område.

Vi vil udstikke kursen, den europæiske kurs, i den digitale tidsalder: Den skal bygge på vores værdier, vores styrker og vores globale ambitioner.

EN VITAL UNION I EN SKRØBELIG VERDEN

Ærede medlemmer

Europa er fast besluttet på at benytte omstillingen til at skabe den verden, vi ønsker at leve i. Og dette gælder naturligvis både i og uden for Europa.

Pandemien har vist, både hvor skrøbeligt det globale system er, og hvor vigtigt det er at samarbejde for at tackle fælles udfordringer.

Da krisen opstod, valgte nogle rundt om i verden at isolere sig. Andre destabiliserede bevidst systemet.

Europa valgte at række ud.

Vores lederskab handler ikke om selvisk propaganda. Det handler ikke kun om Europa. Det handler om at være de første til at række en hånd ud, når det virkelig gælder.

Under pandemien blev der takket være europæiske fly leveret flere tusinde tons beskyttelsesudstyr til lande rundt om i verden fra Sudan til Afghanistan og Somalia til Venezuela.

Ingen af os kan føle sig i sikkerhed, før alle er i sikkerhed — uanset hvor vi bor, og hvad vi har.

Derfor vil en vaccine, der er sikker, til at betale og tilgængelig for alle, være den bedste løsning globalt set.

I starten af pandemien var der ingen finansiering, ingen globale rammer for en covid-vaccine — kun et kapløb om at blive den første til at få en.

Det var på dette tidspunkt, at **EU valgte at gå foran i bestræbelserne på at finde en global løsning.** Sammen med civilsamfundet, G20, WHO og andre samlede vi over 40 lande for sammen at tilvejebringe 16 mia. EUR, som skal finansiere forskning i vacciner, test og behandlinger til gavn for hele verden. EU viste dermed sin enestående evne til at bringe forskellige parter sammen, når det virkelig gælder.

Men det er ikke nok at finde en vaccine. Vi skal også sikre, at borgere i Europa og i resten af verden får adgang til den.

Netop i denne måned tilsluttede EU sig COVAX-faciliteten med et bidrag på 400 mio. EUR for at være med til at sikre, at vaccinen ikke kun bliver for dem, der har råd til den — men for alle, der har brug for den.

En nationalistisk holdning til vaccine kan koste liv. Et samarbejde om vaccine redder liv.

Ærede medlemmer

Vi tror fuldt og fast på, at det er fordelagtigt og værdifuldt at samarbejde i internationale organer.

Det er gennem et stærkt FN, at vi kan finde langsigtede løsninger på kriser som dem i Libyen eller Syrien.

Det er med en stærk Verdenssundhedsorganisation (WHO), at vi bedst kan berede os på og sætte ind over for globale pandemier eller lokale udbrud — hvad enten det er corona eller ebola.

Og det er med en stærk Verdenshandelsorganisation (WTO), at vi kan sikre fair konkurrence for alle.

Men sandheden er også den, at **behovet for at modernisere og omstrukturere det multilaterale system aldrig har været mere pressende**. Vores globale system er efterhånden nærmest handlingslammet. Stormagter trækker sig enten ud af institutionerne eller tager dem som gidsel for at pleje deres egne interesser.

Ingen af delene fører noget godt med sig. Ja, der er brug for forandring. Men forandring ved omlægning — ikke ved nedlægning.

Og det er grunden til, at jeg ønsker, at EU skal føre an i omlægningen af WTO og WHO, så de bliver tidssvarende størrelser.

Men vi ved, at multilaterale reformer tager tid, og i mellemtiden går verden videre.

Der er ingen tvivl om, at Europa bliver nødt til at indtage klare holdninger og kunne gribe hurtigt ind i globale anliggender.

For to dage siden fandt det seneste møde mellem EU's og Kinas ledere sted.

Forbindelserne mellem Den Europæiske Union og Kina er både blandt de strategisk set vigtigste og de mest komplekse, vi har.

Lige fra starten har jeg sagt, at Kina er en forhandlingspartner, en økonomisk konkurrent og en systemisk rival.

Vi har interesse i fælles spørgsmål såsom klimaforandringer — og Kina har vist sig villig til at indgå i dialog på højt plan. Men vi forventer, at Kina lever op til sine tilsagn i Parisaftalen og går foran med det gode eksempel.

Der skal fortsat gøres en stor indsats med hensyn til fair markedsadgang for europæiske virksomheder og spørgsmål om gensidighed og overkapacitet. Vi har stadig et partnerskab med skævhed i samhandelen og investeringerne.

Og der er ingen tvivl om, at vi ønsker meget forskellige regeringssystemer og samfund. Vi tror på demokratiets universelle værdi og på individets rettigheder.

Europa har også sine problemer — tænk bare på antisemitisme. Men vi taler åbent om dem. Kritik og opposition er ikke alene accepteret, men også beskyttet gennem lovgivning.

Vi skal derfor altid påtale krænkelser af menneskerettighederne, hver gang det sker, og uanset hvor det sker — hvad enten det går ud over folk i Hong Kong eller uygurerne.

Men hvad holder os tilbage? Hvorfor bliver selv simple erklæringer om EU's værdier forsinkede, udvandede eller holdt tilbage af andre hensyn?

Når medlemslandene siger, at Europa er for langsom, opfordrer jeg dem til at være modige og indføre afstemning med kvalificeret flertal — i det mindste i spørgsmål om menneskerettigheder og indførelse af sanktioner.

Dette Parlament har mange gange efterspurgt en europæisk Magnitskij-lov — og jeg kan meddele, at vi nu vil fremsætte et forslag.

Vi skal have en fuldstændig værktøjskasse.

Ærede medlemmer

Hvad enten der er tale om Hongkong, Moskva eller Minsk, skal Europa hurtigt indtage en klar holdning.

Jeg siger dette højt og klart: Den Europæiske Union står på Hvideruslands side.

Vi er alle blevet berørt af det enorme mod, der udvises af de mennesker, der samles på fredelig vis på Uafhængighedspladsen, eller frygtløst deltager i kvindernes march.

Det parlamentsvalg, der fik dem ud i gaderne, gik hverken frit eller retfærdigt til. Og regeringens brutale reaktion lige siden har været skammelig.

Hvideruslands befolkning skal have frihed til selv at bestemme deres fremtid. De er ikke brikker på en andens skakbræt.

Til dem, der taler for tættere forbindelser med Rusland, vil jeg sige, at forgiftningen af Alexei Navalny med et avanceret kemisk stof ikke er et engangstilfælde. **Vi har set mønstret i Georgien og Ukraine, Syrien og Salisbury – og i forbindelse med utidig indblanding i valg rundt om i verden.** Mønstret ændrer sig ikke – heller ikke på grund af en rørledning.

Tyrkiet er og vil altid være et vigtigt naboland. Selv om vi er tæt på hinanden geografisk, bliver afstanden mellem os tilsyneladende større. Det skal siges, at Tyrkiet er et land, der står over for store udfordringer. Det skal også siges, at Tyrkiet er værtsland for millioner af flygtninge, og at vi i den forbindelse støtter landet med betragtelige midler. Det er dog ikke nogen undskyldning for landets forsøg på at intimidere sine naboer.

Vores medlemslande Cypern og Grækenland kan altid helt og holdendt regne med Europas solidaritet, når det gælder om at beskytte deres legitime suverænitet.

En nedtrapning af konflikten i det østlige Middelhavsområde er i vores fælles interesse. Efterforskningsfartøjernes tilbagevenden til de tyrkiske havne i de seneste dage er et positivt skridt i denne retning. Dette er nødvendigt for at skabe forudsætningerne for en dialog. At afholde sig fra ensidige handlinger og genoptage dialogen i reel god tro er den eneste vej frem. Den eneste vej til stabilitet og varige løsninger.

Ærede medlemmer

Europa skal ikke blot reagere mere aktivt på globale hændelser, men skal også udvide og forbedre sit partnerskab med sine venner og allierede.

Og det starter med at puste nyt liv i vores mest varige partnerskaber.

Vi er ikke altid enige i de beslutninger, som Det Hvide Hus har truffet i den seneste tid. Men vi vil altid **sætte stor pris på den transatlantiske alliance**, der bygger på fælles værdier og historie og et ubrydeligt bånd mellem vores folk.

Derfor er vi, uanset hvad der sker senere i år, rede til at udarbejde en ny transatlantisk dagsorden. Vi er rede til at styrke vores bilaterale partnerskab, hvad enten der er tale om handel, teknologi eller beskatning.

Og vi er rede til at arbejde *sammen* om at reformere det internationale system, som vi *sammen* har opbygget - i fællesskab med ligesindede partnere. Af egen interesse og til fælles bedste.

Vi har brug for en ny begyndelse med gamle venner - på begge sider af Atlanten og på begge sider af Den Engelske Kanal.

Scenerne i denne sal, da vi holdt hinanden i hånden og sagde farvel med "Skuld' gammelt venskab rejn forgo" sagde alt. De viste en følelsesmæssig tilknytning til det britiske folk, som aldrig vil forsvinde.

Men for hver dag, der går, *vil* chancerne for at nå frem til en aftale i rette tid efterhånden svinde.

Forhandlinger er altid vanskelige. Det er vi vant til.

Og Kommissionen har den bedste og mest erfarne forhandler, Michel Barnier, til at hjælpe os igennem.

Forhandlingerne er dog ikke skredet frem, som vi kunne have ønsket. Der er meget lidt tid tilbage.

Som altid vil medlemmerne af dette parlament være de første, der bliver underrettet, og have det sidste ord. Jeg kan forsikre Dem om, at vi fortsat holder Dem løbende underrettet i hele forhandlingsforløbet, ligesom det var tilfældet med udtrædelsesaftalen.

Udtrædelsesaftalen tog tre år at forhandle på plads, og det var hårdt arbejde. Linje for linje, ord for ord.

Og sammen lykkedes det os. Resultatet garanterer vores borgeres rettigheder, deres finansielle interesser, det indre markedes integritet og - helt afgørende - den nordiske fredsaftale.

EU og Det Forenede Kongerige blev sammen enige om, at det var den bedste og eneste måde, hvorpå der kan sikres fred på øen Irland.

På dette område trækker vi aldrig i land. Både Europa-Parlamentet og Underhuset har formelt tilsluttet sig aftalen.

Ingen part kan ensidigt ændre den, tilsidesætte den eller undlade at anvende den. Det er et spørgsmål om lov, tillid og god tro.

Jeg er ikke alene om at sige dette - jeg minder Dem om de ord, Margaret Thatcher udtalte:

"Storbritannien bryder ikke aftaler. Det ville være til skade for Storbritannien, til skade for forbindelserne med resten af verden og til skade for enhver fremtidig handelsaftale".

Det var sandt dengang, og det er sandt i dag.

Tillid er grundlaget for ethvert stærkt partnerskab.

Og i Europa vil vi altid være rede til at bygge et stærkt partnerskab med vores nærmeste naboer.

Det begynder med landene i det vestlige Balkan.

Den beslutning, der blev truffet for seks måneder siden om at indlede tiltrædelsesforhandlinger med Albanien og Nordmakedonien, var i sandhed historisk.

Hele regionens fremtid ligger i EU. Vi har en fælles historie, vi deler den samme skæbne.

Vestbalkan er en del af Europa, ikke blot en mellemstation på Silkevejen.

Vi fremlægger i den nærmeste fremtid en pakke med genopretningsforanstaltninger til fordel for landene i **det vestlige Balkan**.

Og vi vil også bistå landene i **Det Østlige Partnerskab** og de sydlige nabolande med at skabe arbejdspladser og sætte gang i deres økonomier.

Da jeg tiltrådte som formand, valgte jeg som den første embedsrejse uden for Den Europæiske Union at besøge Den Afrikanske Union, og det var et naturligt valg. Det var både et naturligt valg og et klart budskab, for vi er ikke alene naboer, vi er også naturlige partnere.

Tre måneder senere vendte jeg tilbage ledsaget af hele kommissærkollegiet for at fastlægge prioriteterne for vores nye strategi med Afrika. Det er et partnerskab mellem ligeværdige partnere, hvor begge har muligheder og ansvar.

Afrika vil være en vigtig partner i samarbejdet om at skabe den verden, vi ønsker at leve i - uanset om det handler om klimaet, det digitale område eller handel.

Ærede medlemmer

Vi tror fortsat på åben og fair handel i hele verden. Ikke som et mål i sig selv, men som en måde, hvorpå vi kan skabe velstand herhjemme og fremme vores værdier og standarder. Over 600 000 arbejdspladser i Europa er knyttet til vores samhandel med Japan. Og den aftale, vi for nylig har indgået med Vietnam, har i sig selv bidraget til at sikre historiske arbejdstagerrettigheder for millioner af arbejdstagere i landet.

Vi agter at udnytte vores diplomatiske styrke og økonomiske gennemslagskraft til at forhandle aftaler, der gør en forskel - såsom udpegelsen af beskyttede havområder i Antarktis. Dette ville være et af de største miljøbeskyttelsestiltag nogensinde.

Vi vil danne ambitiøse koalitioner om spørgsmål såsom digital etik eller bekæmpelse af skovrydning - og udvikle partnerskaber med ligesindede partnere - fra de asiatiske demokratier til Australien, Afrika, Nord-, Syd- og Mellemamerika og enhver anden part, der ønsker at deltage.

Vi vil arbejde for retfærdig globalisering. Men det er ikke noget, vi kan tage for givet. Vi skal insistere på retfærdighed og lige vilkår. Europa vil gøre fremskridt, alene eller med de partnere, der ønsker at deltage.

Vi arbejder f.eks. på en CO₂-grænsetilpasningsmekanisme.

CO₂ bør prissættes, fordi naturen ikke længere selv kan betale prisen.

Denne **CO₂-grænsetilpasningsmekanisme** har til formål at tilskynde producenter i andre verdensdele og importører i EU til at reducere deres CO₂-udledninger og skal samtidig sikre, at vi skaber lige vilkår, der er i overensstemmelse med WTO.

Samme princip gælder for **digital beskatning**. Vi vil gøre alt, hvad vi kan for at nå frem til en aftale inden for rammerne af OECD og G20. Der må dog ikke herske nogen tvivl: hvis aftalen ikke resulterer i et retfærdigt skattesystem, der giver langsigtede stabile indtægter, vil Europa selv fremlægge et forslag i begyndelsen af det kommende år.

Jeg vil have, at Europa skal være en global fortaler for retfærdighed.

ET EUROPA MED NY VITALITET

Ærede medlemmer

Hvis Europa skal spille en afgørende rolle i verden, skal det skabe ny vitalitet indadtil.

Og hvis vi skal gøre fremskridt, er vi nødt til nu at overvinde de forskelligheder, der har holdt os tilbage.

Den historiske aftale om EU-genopretningsinstrumentet viser, at det er muligt. Vi var hurtige om at træffe beslutninger om finanspolitiske regler, statsstøtte og SURE-instrumentet - og alt dette viser, at det kan lade sig gøre.

Så lad os komme i gang.

Migration er et emne, vi har diskuteret længe nok.

Migration har altid været en kendsgerning i Europa og vil altid være det. I århundreder har migration defineret vores samfund, beriget vores kultur og formet vores liv. Og det vil altid være tilfældet.

Som vi alle ved, skabte migrationskrisen i 2015 mange dybe kløfter medlemslandene imellem, og helingsprocessen er endnu ikke afsluttet.

Der er gjort meget siden da. Men der mangler stadig meget.

Hvis **vi alle er rede til at indgå kompromiser – uden at vi går på kompromis med vores principper – kan vi finde en løsning.**

Næste uge fremlægger Kommissionen sin nye pagt om migration.

Vi vil benytte en **menneskeværdig og medmenneskelig** tilgang. At redde menneskeliv på havet er ikke noget, man kan vælge til eller fra. Alle de lande, der opfylder deres retlige og moralske forpligtelser, eller som er mere udsatte end andre, skal kunne regne med solidaritet fra hele Den Europæiske Union.

Vi vil skabe tættere forbindelser mellem asyl og tilbagesendelse. Vi er nødt til at skelne klart mellem dem, der har ret til at blive, og dem, der ikke har.

Vi vil træffe foranstaltninger til at bekæmpe menneskesmuglere, styrke de ydre grænser, forbedre de eksterne partnerskaber og skabe lovlige adgangsveje.

Og vi vil sørge for, at de mennesker, der har ret til at blive, integreres og føler sig velkomne.

De skal skabe en fremtid med deres færdigheder, energi og talent.

Jeg tænker på Suadd, den syriske teenageflygtning, der ankom til Europa og drømte om at blive læge. Inden der var gået tre år, havde det højt ansete Royal College of Surgeons i Irland tildelt hende stipendium.

Jeg tænker på libyske og somaliske læger, der til trods for deres flygtningestatus tilbød deres lægefaglige kompetencer, da pandemien brød ud i Frankrig.

Ærede medlemmer, hvis vi tænker på, hvad disse mennesker har været igennem, og hvad de har opnået, må vi **simpelthen kunne løse spørgsmålet om migration sammen.**

Billederne af Moria-lejren er en smertefuld påmindelse om nødvendigheden af, at Europa står sammen.

Alle skal gøre en indsats og tage ansvar - og det er lige præcis det, Kommissionen agter at gøre. Kommissionen er nu i færd med at udarbejde en plan for et fælles pilotprojekt med de græske myndigheder om en ny lejr på Lesbos. Vi kan hjælpe med asyl- og tilbagesendelsesprocedurerne og forbedre forholdene for flygtningene betydeligt.

Jeg gør dog følgende klart: Hvis vi gør en indsats, forventer jeg, at alle medlemslandene også gør en indsats.

Migration er en europæisk udfordring, og alle lande i Europa skal yde deres bidrag.

Vi skal genopbygge tilliden mellem os og sammen komme videre.

Og denne tillid er selve hjørnестenen i vores Union og ledetråden for den måde, hvorpå vi gør tingene sammen.

Tillid er forankret i vores grundlæggende værdier, vores demokratier og vores retssamfund - som Walter Hallstein plejede at sige.

Dette er ikke et abstrakt begreb. Retsstatsprincippet bidrager til at beskytte borgerne mod de stærkes magt. Det er en garanti for vores mest almindelige grundlæggende rettigheder og friheder. Det giver os mulighed for at udtrykke vores mening og blive informeret af en fri presse.

Inden månedens udgang vil Kommissionen vedtage sin første årsberetning om retsstatsprincippet, som dækker alle medlemsstaterne.

Det er et forebyggende redskab, der skal sikre tidlig opdagelse af udfordringer og bidrage til løsninger.

Dette skal være udgangspunktet for Kommissionen, Europa-Parlamentet og medlemsstaterne, så vi sikrer os, at der ikke sker tilbageskridt.

Kommissionen tillægger retsstatsprincippet den allerhøjeste betydning. Vi vil derfor sikre os, at pengene fra vores budget og fra EU-genopretningsinstrumentet beskyttes mod enhver form for svig, korruption og interessekonflikt. Dette står ikke til forhandling.

Men de seneste måneder har også mindet os om, hvor skrøbeligt retsstatsprincippet kan være. Vi har pligt til altid at være på vagt og til at beskytte og fremme retsstatsprincippet.

Overtrædelser af retsstatsprincippet tolereres ikke. Jeg vil fortsat forsvare både det og de europæiske institutioners integritet. Hvad enten det handler om EU-rettens forrang, pressefrihed, domstolenes uafhængighed eller salg af gyldne pas. Europæiske værdier er ikke til salg.

Ærede medlemmer

Disse værdier er vigtigere nu end nogensinde før. Jeg nævner det, fordi jeg ved tanken om vores Unions nuværende tilstand mindes John Hume, en af vor tids største europæere, som vi havde den sorg at miste i år.

At så mange mennesker i dag kan leve i fred på øen Irland, skyldes i vid udstrækning hans urokkelige tro på menneskeheden og dens evne til at løse konflikter.

Han plejede at sige, at konflikter handler om forskellighed, og at fred handler om at *respektere* denne forskellighed.

Og som han i 1998 her i Parlamentet så rigtigt mindede os om: "*De europæiske visionære besluttede sig for, at forskellighed ikke er en trussel. Forskellighed er naturlig. **Forskellighed er menneskehedens inderste væsen***".

Disse ord har akkurat lige så stor betydning nu, som de altid har haft.

For når vi kigger os omkring, må vi spørge os selv: "*Hvor er det menneskelige i, at tre børn i Wisconsin ser deres far blive skudt af politiet, mens de sidder i bilen?*

Hvor er det menneskelige i, at personer med antisemitiske kostumer deltager i karnevalsoptog på åben gade?

Hvor er det menneskelige i, at romaer hver evig eneste dag udelukkes fra samfundet, og andre undertrykkes alene på grund af deres hudfarve eller religiøse overbevisning?"

Jeg er stolt over at bo i Europa, i et åbent samfund af værdier og mangfoldighed.

Men selv her i vores Union er sådanne oplevelser daglig virkelighed for så mange mennesker.

Det er en påmindelse til os om, at **fremskridt i kampen mod racisme og had er skrøbelige — de er svære at opnå, men går hurtigt tabt.**

Så tiden er inde til forandring.

Til at opbygge en ægte antiracistisk Union, der ikke nøjes med at fordømme, men som skrider til handling.

Kommissionen vil fremlægge en handlingsplan, der skal sætte gang i denne udvikling.

Som led i planen vil vi foreslå, at listen over strafbare handlinger i EU udvides til at omfatte alle former for hadforbrydelser og hadefuld tale — hvad enten de vedrører race, religion, køn eller seksuel orientering.

Had er had — og det fortjener ingen at blive udsat for.

Vi vil styrke vores love om racelighed hvor der er mangler i dem.

Vi vil bruge vores budget til at bekæmpe diskrimination på beskæftigelses-, bolig- og sundhedsområdet.

Vi vil stramme håndhævelsen, når det halter med gennemførelsen.

For i denne Union er bekæmpelse af racisme ikke til diskussion.

Vi vil **ajourføre uddannelse og viden** om de historiske og kulturelle årsager til racisme.

Vi vil **tackle de ubevidste fordomme**, der hersker blandt os og vores institutioner, og som endda dukker op i algoritmer.

Og vi vil **udpege Kommissionens første koordinator for antiracisme** for at fastholde emnet øverst på vores dagsorden og sikre et direkte samarbejde med borgere, civilsamfund og institutioner.

Ærede medlemmer

Jeg har ikke i sinde at vente, når det kommer til opbygningen af en Union med lige muligheder.

En Union, hvor du kan være den, du er, og elske den, du vil — uden frygt for beskyldninger eller forskelsbehandling.

For **at være dig selv er ikke din ideologi.**

Det er din identitet.

Og den kan ingen nogensinde tage fra dig.

Jeg ønsker at gøre det helt og aldeles klart, at **LGBTQI-fri zoner er zoner uden menneskelighed, og at de hører ikke hjemme i vores Union.**

For at vise vores tydelige støtte til hele LGBTQI-samfundet vil Kommissionen snart fremlægge en strategi for styrkede LGBTQI-rettigheder.

I den forbindelse vil jeg også skubbe på for at opnå gensidig anerkendelse af familieforhold i hele EU. **Hvis du er forælder i ét land, er du det i alle lande.**

KONKLUSION

Ærede medlemmer

Det er den verden, vi ønsker at leve i.

En verden, hvor vi er forenet i mangfoldighed og i modgang. Hvor vi arbejder sammen om at overvinde vores forskelle — og hjælpe hinanden igennem svære tider.

Hvor vi i dag opbygger en sundere, stærkere og mere respektfuld verden af i morgen for vores børn.

Men alt imens vi forsøger at lære vores børn om livet, er vores børn i fuld færd med at lære os, hvad livet handler om.

Det er med al tydelighed blevet klart for os det forgangne år.

Tænk bare på de millioner af unge, der kræver handling for klodens skyld. Eller de hundredetusindvis af smukke regnbuer af solidaritet, som vores børn satte op i vinduerne rundt om i Europa.

Men jeg mindes især ét billede fra det svære halvår, vi har været igennem. Et billede på verden set gennem vores børns øjne.

Det er billedet af Carola og Vittoria. De to unge piger, der spiller tennis mellem tagene på hver deres bygning i den italienske by Liguria.

Det bemærkelsesværdige er ikke kun pigernes mod og talent.

Det er også den bagvedliggende lære. Om ikke at lade hindringer stå i vejen eller normer holde dig tilbage, men om at gribe øjeblikket.

Det er den lære om livet, som vi modtager fra Carola, Vittoria og alle de andre unge europæere hver eneste dag. Det handler om Europas næste generation. Det er Next Generation EU.

I år har Europa lært af de unge og taget et fælles skridt fremad.

Da vi skulle finde en ny vej frem, lod vi os ikke holde tilbage af normerne.

Da vi mærkede skrøbeligheden brede sig, greb vi chancen for at puste nyt liv i vores Union.

Da vi stod over for valget om at gå vejen alene, sådan som vi tidligere har gjort, formåede vi med alle 27 landes forenede styrke at sikre fremtidsmuligheder for hver af de 27.

Vi viste, at vi står sammen om at bekæmpe denne krise, og vi vil komme samlet ud af den.

Ærede medlemmer

Fremtiden bliver det, vi gør den til. Og Europa bliver det, vi ønsker det skal være.

Så vi må holde op med at nedvurdere det. Lad os trække i arbejdstøjet og gøre Europa stærkere. Og lad os bygge den verden, vi ønsker at leve i.

Europa længe leve!